■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review > מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story **מקרא-key:**

Talmud Navigator

א		ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מאן דאמר	תמורה-ולד חטאת מימרא
כג.			◊			!	■					דא"ר הונא אמר רב:	הכל מודים שאם משך אחת והקריבה - שהשניה מתה
כג.			◊			!							משכחת לה - כגון שמשך אחת מהן והקריב, ודברי הכל.
כג.							¿						אלא לרבי אבא אמר רב
כג.			◊				¿	■				דאמר:[רבי אבא אמר רב]	הכל מודים במתכפר בשאינה אבודה - שאבודה מתה, על מה נחלקו - במתכפר באבודה:
כג.							¿		■	♦		דרבי סבר:	מפריש לאיבוד - כאיבוד דמי
כג.							¿		■	♦		ורבנן סברי:	לאו כאיבוד דמי
כג.			◊				¿						רישא סתם לן כרבנן, סיפא סתם לן כרבי ומאי קמשמע לן - דפליגי רבי ורבנן. בהדיא קתני לה מחלוקת רבי ורבנן בסיפא:
כג.							¿	■		♦		[רבי]	המפריש חטאת ואבדה, והפריש אחרת תחתיה, ואחר כך נמצאת הראשונה, והרי שתיהן עומדות - אחת מהן תקרב, ושניה תמות - דברי רבי
כג.							¿	■		♦		חכמים:	אין חטאת מתה - אלא שנמצאת מאחר שכיפרו בעלים, ואין מעות הולכות לים המלח - אלא שנמצאו מאחר שכיפרו בעלים
כג.			◊					!					הא קמשמע לן - דבר זה מחלוקת רבי ורבנן.
כג.	>		◊		■							גופא-רב הונא אמר רב:	הכל מודים שאם משך אחת והקריבה שהשניה מתה לא נחלקו אלא בבא לימלך
כג.				■	■	♦						דרבי סבר:	לא עשו תקנה בקדשים ואמרינן התכפר בשאינה אבודה ואבודה מתה
כג.				■	■	♦						ורבנן סברי:	עשו תקנה בקדשים ואמרינן לך התכפר באבודה ושאינה אבודה תרעה
כג.						¿						מותיב רב משרשיא:	ולא עשו תקנה בקדשים?
כג.			◊			¿	■					והתניא:	(ויקרא ו') יאכלו מה ת"ל - מלמד שאם היתה אכילה מועטת - אוכלין עמה חולין ותרומה, כדי שתהא נאכלת על השבע. יאכלוה מה ת"ל - שאם היתה אכילה מרובה, אין אוכלין עמה חולין ותרומה - כדי שלא תהא נאכלת על הגסה.
כג.						¿							מאי לאו אפילו רבי?
כג.			◊				!						לא, רבנן.
כג.	>		◊		■							רבי אבא אמר רב:	הכל מודים במתכפר בשאינה אבודה - שאבודה מתה, על מה נחלקו - במתכפר באבודה, דרבי סבר, מפריש לאיבוד - כאיבוד דמי, ורבנן סברי לאו כאיבוד דמי
כג.			◊		¿	■						תנן:	השני ירעה עד שיסתאב, וימכר ויפלו דמיו לנדבה - שאין חטאת ציבור מתה
כג.					¿								הא דיחיד - מתה
כג.					¿	■						ואמר רב:	בעלי חיים אינן נידחין, כשהוא מתכפר - בשני שבזוג ראשון מתכפר
כג.					¿								ואידך בתרא - הוה ליה כמפריש לאיבוד, וטעמא - דציבור, הא דיחיד - מתה
כג:					¿								מאי לאו אפי' רבנן?
כג:			◊			!							לא, רבי היא.
כג:			◊		¿	■						תנן:	המפריש חטאת ואבדה, והקריב אחרת תחתיה - תמות.
כג:					¿								טעמא - דקריבה, הא לא הקריבה - תרעה, ל"ש מתכפר באבודה, לא שנא מתכפר בשאינה אבודה, לא שנא משך, ולא שנא לא משך, תיובתא דתרוייהו
כג:			◊			!							מילתא דפסיקא ליה - קתני, מילתא דלא פסיקא ליה - לא קתני.
כג:			◊		¿	■						תנן:	המפריש מעות לחטאת ואבדו, והפריש אחרים תחתיהם, ואח"כ נמצאו המעות - יביא מאלו ומאלו חטאת, והשאר יפלו לנדבה
כג:					¿								טעמא - דמתכפר מאלו ומאלו, הא מאחד - יוליכם לים המלח, לא שנא מתכפר באבודה, ולא שנא מתכפר בשאינה אבודה, ולא שנא משך, ולא שנא לא משך, תיובתא דתרוייהו

statement-מימרא ■
challenge-קושיא ¿
question-שאלה ^
answer-תירוץ !
proof-ראיה ■
disputants-חולקים ♦
central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊
insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת >
story-מעשהO
key-מקרא:

Talmud Navigator

תמורה-ולד חטאת

מימרא	מאן דאמר	כ	י	ט	ח	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א
הכא נמי, מילתא דפסיקא ליה - קתני, ומילתא דלא פסיקא ליה - לא קתני.							!			◊		כג:
המפריש שני ציבורי מעות לאחריות - מתכפר באחד מהן, ושני - יפלו לנדבה	ר' אמי:								■	◊		כג:
אליבא דמאן?								^				כג:
אילימא אליבא דרבי							!					כג:
פשיטא דיפלו לנדבה, ע"כ לא קאמר רבי אלא במפריש לאבוד, אבל לאחריות - מודה						¿				◊		כג:
ואלא אליבא דרבנן							!					כג:
פשיטא ליה דיפלו לנדבה ק"ו, השתא מפריש לאיבוד אמור רבנן לאו כאיבוד דמי, לאחריות מיבעיא?						¿				◊		כג:
ואלא אליבא דר"ש איצטריכא ליה, מהו דתימא לית ליה לר"ש נדבה - קמ"ל דאית ליה נדבה.							!			◊		כג:
ומי מצית אמרת דלית ליה נדבה לר"ש?						¿						כג:
שלשה עשר שופרות היו במקדש, והיה כתוב עליהן תיקלין חדתין, ועתיקין, קינין, וגוזלי עולה, עצים, ולבונה, וזהב, לכפרת, וששה לנדבה.	התניא:				■	¿				◊		כג:
ששה לנדבה - לעולה הבאה מן המותרות, שאין עורה לכהנים - דברי רבי יהודה	ותני עלה:[ר"י]			■		¿				◊		כג:
א"כ בטלה מדרשו של יהוידע הכהן	אמר לו רבי נחמיה, ואמרי לה ר"ש:		¿			¿				◊		כג:
(ויקרא ה') אשם הוא, כולו, להביא כל דבר הבא ממותר חטאות ואשמות ליקח בדמיו עולות, הבשר - לשם, ועורות - לכהנים.	דתניא, זה מדרש דרש יהוידע הכהן:	■	¿			¿						כג:
אלמא: אית ליה נדבה לרבי שמעון						¿						כג:
איצטריך, סלקא דעתך אמינא, כי אית ליה נדבה לר"ש - בחד סידרא, אבל בתרי סדרי - לא, קמ"ל.					!					◊		כג: